

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/9/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120446552
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Zlocha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6120446552.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Zlochu a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD., ako členov senátu, v právnej veci navrhovateľa: EQUINOX, s.r.o., IČO: 44 979 819, so sídlom Radvanská 1625/9, 974 05 Banská Bystrica, právne zastúpený Aequitas s.r.o., IČO: 36 628 841, so sídlom Dolná 19, 974 01 Banská Bystrica, proti dlžníkovi: S. H., nar. 3. novembra XXXX, bytom X. XXXX/XX, XXX XX G. G., o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 7C/21/2020-17 zo dňa 30. decembra 2020, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Navrhovateľovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) uznesením č.k. 7C/21/2020-17 zo dňa 30. decembra 2020 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“ alebo „napadnuté uznesenie“) návrh navrhovateľa na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol (prvá výroková veta); navrhovateľovi nárok na náhradu trov konania nepriznal (druhá výroková veta).

1.1 Z odôvodnenia odvolaním napadnutého uznesenia okresného súdu vyplýva, že navrhovateľ sa domáhal voči dlžníkovi nariadenia zabezpečovacieho opatrenia, ktorým by súd v prospech navrhovateľa, na zabezpečenie jeho pohľadávky voči žalovanému v sume 75.000,-Eur s príslušenstvom, zriadil záložné právo na nehnuteľnosti zapísanej Okresným úradom v Banskej Bystrici, katastrálny odbor, na LV č.XXXX, pre k.ú. K., ako rodinný dom so súp.č. XXXX, postavený na parc. KN „C“ č.XXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 151m², pozemok parcela KN „C“ č.XXX/X - záhrada o výmere 161m², pozemok parcela KN „C“ č.XXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 293m² a pozemok parcela KN „C“ č.XXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 151m², v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov dlžníka a jeho manželky L. H.; navrhovateľ sa domáhal náhrady trov konania.

1.2 Navrhovateľ v návrhu poukázal na skutočnosť, že dňa 6.3.2018 uzatvoril s dlžníkom Zmluvu o pôžičke č.X/XXXX (ďalej len „Zmluva o pôžičke“), ktorou sa dlžníkovi zaviazal prenechať finančné prostriedky vo výške 75.000,-Eur a dlžník sa zaviazal poskytnutú pôžičku vrátiť v lehote najneskôr do 15.6.2018; dohodli sa na úrokoch z pôžičky vo výške 300,-Eur, ktoré sa dlžník zaviazal zaplatiť navrhovateľovi pri vrátení pôžičky, najneskôr do 15.6.2018. Navrhovateľ dohodnutú sumu dlžníkovi poskytol prevodom na účet dňa 7.3.2018, v návrhu tvrdil, že dlžník poskytnuté finančné prostriedky nevrátil. Nehnuteľnosti, na ktorých navrhovateľ žiada zriadiť záložné právo, sú na liste vlastníctva vedené v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov; pohľadávka vznikla za trvania manželstva dlžníka. Na nehnuteľnostiach pritom viazne záložné právo spoločnosti Československá obchodná banka a.s..

1.3 Navrhovateľ v návrhu tvrdil, že prípadná exekúcia jeho pohľadávky voči dlžníkovi je ohrozená, nakoľko existuje záložné právo zriadené na nehnuteľnostiach v prospech inej osoby ako je navrhovateľ; exekúcia v prípadnom exekučnom konaní by sa mohla viesť iba so súhlasom záložného veriteľa, ktorým je Československá obchodná banka a.s.. Na udelenie súhlasu však navrhovateľ nemá nárok a banka nemá povinnosť takýto súhlas udeliť; je vysoko pravdepodobné, že banka by takýto súhlas ani neudelila. Existuje tak dôvodná obava, že vymożenie peňažnej pohľadávky nebude úspešné. Domáhanie sa práva na súde bez toho, aby bola pohľadávka navrhovateľa zabezpečená záložným právom na nehnuteľnosti zriadeným zabezpečovacím opatrením by bolo vzhľadom na výšku pohľadávky a existenciu záložného práva na nehnuteľnostiach v prospech inej osoby s vysokou pravdepodobnosťou neúčelné. Zriadenie záložného práva zabezpečovacím opatrením by významne posilnilo právne postavenie navrhovateľa; zamedzilo by alebo zredukovalo nebezpečenstvo neuspokojenia pohľadávky navrhovateľa, a to aj v prípade prevodu alebo prechodu nehnuteľnosti. Navrhovateľ v právnom postavení záložného veriteľa by tak mohol v exekučnom konaní pristúpiť k výkonu záložného práva na uspokojenie svojej pohľadávky, napriek existencii skoršieho záložného práva inej osoby. Zriadením zabezpečovacieho opatrenia by súd zabezpečil praktický a účinný výkon základného práva na súdnu ochranu navrhovateľom, bez takéhoto záložného práva je právne postavenie navrhovateľa vo vzťahu k budúceму výkonu rozhodnutia značne neisté a vyžaduje si súdnu ochranu. Navrhovateľ vyhlásil, že po právoplatnosti rozhodnutia o nariadení zabezpečovacieho opatrenia podá žalobu vo veci samej.

1.4 Súd prvej inštancie aplikoval ustanovenia § 343 ods.1, § 344, § 324 ods.1, § 328 ods.1, § 329 ods.1, ods.2 zákona č.160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“); pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania aplikoval ustanovenie § 255 ods.1 a § 262 ods.1, ods.2 C.s.p.. Vychádzal z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, predloženej Zmluvy o pôžičke č.X/XXXX zo dňa 6.3.2018, sepa platobného príkazu na prevod sumy 75.000,-Eur z účtu navrhovateľa na účet dlžníka a detail platby, ktorým sa preukazuje prevod sumy 75.000,-Eur na účet dlžníka, prehľadu úrokových sadzieb ECB, výpisu z listu vlastníctva č.XXXX pre k.ú. K..

1.5 Okresný súd poukázal na charakter, účel a cieľ zabezpečovacieho opatrenia ako sudcovského záložného práva v zmysle ustanovení civilného procesu; predpoklady pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, za ktoré považoval existenciu návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, existenciu skutočností, ktoré osvedčujú dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, spôsobilý predmet záložného práva, zabezpečenie peňažnej pohľadávky a existenciu dôvodnej obavy z ohrozenia či zmarenia exekúcie.

1.6 Na základe zisteného skutkového stavu okresný súd zistil, že navrhovateľ predloženými listinami osvedčil existenciu peňažnej pohľadávky voči dlžníkovi, na zabezpečenie ktorej navrhol zriadiť záložné právo, ako aj existenciu vlastníckeho práva dlžníka k predmetu tohto záložného práva. Navrhovateľ však neosvedčil existenciu obavy z budúceho zmarenia exekúcie; navrhovateľ netvrdil a ani neosvedčil, že by dlžník robil alebo zamýšľal urobiť akékoľvek úkony, ktorými by s nehnuteľnosťou disponoval. Navrhovateľ netvrdil a ani neosvedčil, že by minulé či súčasné správanie dlžníka alebo celkové okolnosti prípadu odôvodňovali obavu, že dlžník bude vykonávať úkony, ktoré by viedli k zmareniu exekúcie. Nepostačuje iba preukázanie skutočnosti, že dlžník nesplnil svoj záväzok navrhovateľovi riadne a včas; nepostačuje ani existencia ďalšieho záložného práva pre pohľadávku spoločnosti Československá obchodná banka a.s., ktoré vzniklo 8.1.2015. Na základe uvedeného okresný súd uzavrel, že nie je možné dospieť k záveru o existencii obavy, že budúca exekúcia splatnej pohľadávky navrhovateľa bude ohrozená alebo zmarená. Navrhovateľom uvádzaná obava z možného neposkytnutia súhlasu záložného veriteľa je iba všeobecná a hypotetická, nemá oporu v súčasnom správaní dlžníka. Navrhovateľ neosvedčil skutočnosť, že by dlžník po poskytnutí pôžičky realizoval faktické alebo právne úkony smerujúce k sťaženiu alebo zmareniu budúcej exekúcie; základ obavy má pritom vyplývať z konkrétneho konania dlžníka; ohrozenie sa má týkať majetku dlžníka, ktorý podlieha exekúcii; takéto konanie dlžníka súd prvej inštancie nezistil.

1.7 Okresný súd naopak zistil, že dlžník odo dňa poskytnutia pôžičky nijakým spôsobom so svojim majetkom nenakladal; záložné právo k nehnuteľnostiam bolo zriadené tri roky pred poskytnutím pôžičky navrhovateľom dlžníkovi, v zabezpečení nehnuteľnosti dlžníka sa nič nezmenilo; dlžník nevykonával žiadnu dispozíciu so svojim majetkom. Argumentáciu navrhovateľa o pravdepodobnom neudelení súhlasu záložným veriteľom s exekúciou považoval súd prvej inštancie za nenáležitú aj z dôvodu, že existencia záložného práva bola daná už v čase poskytnutia pôžičky dlžníkovi.

1.8 S prihliadnutím na vyššie uvedené súd prvej inštancie nemal za osvedčené splnenie zákonných predpokladov pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia; nemal preukázané a ani osvedčené žiadne konanie dlžníka, ktoré by smerovalo k potrebe bezodkladnej úpravy pomerov medzi dlžníkom a navrhovateľom; preto návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol. Pre úplnosť konštatoval, že návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nesprávne smeruje len voči dlžníkovi, hoci sa týka majetku dlžníka v režime bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

1.9 Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie aplikoval ustanovenie § 255 ods.1 C.s.p.; v konaní o návrhu o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia bol úspešný dlžník, tomuto však žiadne trovy nevznikli, o podanom návrhu vedomosť nemá a rozhodnutie súdu o zamietnutí návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia sa mu nedoručuje. Preto rozhodol tak, že neúspešnému navrhovateľovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti uzneseniu okresného súdu, v celom jeho rozsahu, podal navrhovateľ (ďalej aj „odvolateľ“) v zákonom stanovenej lehote odvolanie, v ktorom navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie, resp. aby napadnuté rozhodnutie okresného súdu zmenil, návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vyhovel a o trovách konania rozhodol tak, že žalobca nemá nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie a žalobca má nárok na náhradu trov konania na odvolacom súde. Navrhovateľ uplatnil odvolacie dôvody uvedené v ustanovení § 365 ods.1 písm. d), písm. h) a písm. g) C.s.p., tvrdil tak, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené.

2.1 Pokiaľ ide o odvolací dôvod uvedený v ustanovení § 365 ods.1 písm.d) C.s.p., odvolateľ tvrdil, že konkrétne konanie dlžníka (ktoré odôvodňuje obavu zmarenia exekúcie) spočíva v som, že dlžníka si svoje povinnosti podľa zmluvy o pôžičke (vrátiť poskytnuté finančné prostriedky) nespĺnil, so splnením svojho záväzku je v omeškaní viac ako dva roky. Existuje tak konkrétne správanie dlžníka, ktoré je základom obavy, že exekúcia na uspokojenie navrhovateľovej pohľadávky bude ohrozená. Súd prvej inštancie však navrhovateľom tvrdené skutočnosti (nesplnenie dlhu riadne a včas a existenciu záložného práva na veciach dlžníka v prospech inej osoby) posudzoval jednotlivo, nie však vo vzájomných súvislostiach; tieto skutočnosti existujú súbežne od kedy sa dlžník dostal so splnením svojho dlhu do omeškania. V odôvodnení napadnutého uznesenia absentuje akékoľvek posúdenie uvedených skutočností v ich vzájomnej súvislosti. Pri správnom posúdení oboch skutočností by súd prvej inštancie dospel k inému právnenému záveru, a teda, že budúca exekúcia splatnej pohľadávky navrhovateľa bude ohrozená. Inú vadu konania tak videl žalobca v tom, že súd prvej inštancie posudzoval skutočnosti uvádzané navrhovateľom a odôvodňujúce obavu z ohrozenia exekúcie jednotlivo, nie však v ich vzájomnej súvislosti a dospel k nesprávnenému skutkovému zisteniu.

2.2 Odvolateľ tvrdil, že súd prvej inštancie síce na danú vec aplikoval správne právne normy, ich obsah však nesprávne interpretoval, ak pre osvedčenie obavy z ohrozenia alebo zmarenia exekúcie požaduje, aby navrhovateľ tvrdil a osvedčil, že dlžník robil alebo zamýšľal urobiť akékoľvek úkony, ktorými by s nehnuteľnosťami disponoval, resp. aby minulé alebo súčasné správanie dlžníka alebo celkové okolnosti prípadu odôvodňovali obavu, že dlžník bude vykonávať úkony, ktoré by neskôr viedli k zmareniu exekúcie. Rozhodnou skutočnosťou, z ktorej vyplýva obava z ohrozenia exekúcie tak podľa názoru okresného súdu spočíva len v právnych skutočnostiach závislých od vôle dlžníka, a to výhradne tými, ktoré spočívajú v dispozícii s nehnuteľnosťami; Civilný sporový poriadok však nešpecifikuje, v čom má spočívať obava, že exekúcia bude ohrozená. Výklad súdu prvej inštancie zamedzuje možnosť poskytnutia súdnej ochrany ohrozeného práva navrhovateľa v prípade, ak existujú iné právne skutočnosti, ktoré odôvodňujú obavu z ohrozenia exekúcie. Tieto podľa názoru odvolateľa môžu spočívať v osvedčenom skutkovom stave a z neho vyplývajúceho právneho stavu, z ktorého vyplýva objektívne odôvodnená obava, že exekúcia pohľadávky navrhovateľa bude ohrozená.

2.3 Vo vzťahu k ohrozeniu exekúcie odvolateľ poukázal na ustanovenia § 61q ods.2 Exekučného poriadku a § 151h ods.6 Občianskeho zákonníka a tvrdil, že ak majetok dlžníka je zaťažený záložným právom a veriteľ ako oprávnený v exekučnom konaní nemá postavenie záložného veriteľa, je výkon exekúcie na zaťažený majetok dlžníka podmienený súhlasom záložného veriteľa, ktorému svedčí

záložné právo na majetku dlžníka; záložný veriteľ nemá povinnosť udeliť súhlas s výkonom exekúcie; výkon exekúcie tak závisí od skutočností nezávislých od vôle oprávneného. Takýto skutkový a právny stav predstavuje zjavnú komplikáciu hroziacu pri výkone exekúcie; žalobca nemá zabezpečenú svoju pohľadávku z poskytnutej pôžičky záložným právom zriadeným na nehnuteľnostiach žalovaného; uspokojenie jeho pohľadávky výkonom exekúcie na nehnuteľnostiach je podmienené súhlasom banky; táto skutočnosť, závislá len od vôle banky ako záložného veriteľa s vlastnými záujmami, je hroziacou prekážkou vo výkone exekúcie v prospech navrhovateľa. V tomto smere odvolateľ uzavrel, že existencia pohľadávky navrhovateľa s prihliadnutím na jej výšku, neexistenciu jej zabezpečenia a dĺžku omeškania, teda absenciu vôle dobrovoľného plnenia, v spojení s existenciou záložného práva zriadeného v prospech banky na nehnuteľnostiach, sú skutočnosťami odôvodňujúcimi obavu, že prípadná exekúcia pohľadávky žalobcu bude ohrozená; pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia sa nevyžaduje osvedčenie budúcich úkonov dlžníka, ktoré by neskôr viedli k zmareniu exekúcie. Súd prvej inštancie tak nesprávne interpretoval obsah použitých právnych noriem a zo zisteného skutkového stavu nevyvodil správny právny záver.

2.4 Zákonný podklad nemá odôvodnenie súdu prvej inštancie, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nesprávne smeruje len voči dlžníkovi a nie aj voči jeho manželke. Uzavretím zmluvy o pôžičke nevznikol spoločný záväzok manželov, zviazaným zo zmluvy o pôžičke je len dlžník. V zmysle ustanovenia § 147 Občianskeho zákonníka môže byť pohľadávka veriteľa voči jednému z manželov pri výkone rozhodnutia uspokojená aj z majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Majetok patriaci do bezpodielového spoluvlastníctva zviazaného manžela, je spôsobilým predmetom záložného práva. Pokiaľ ide o pasívnu vecnú legitimáciu navrhovateľ s poukazom na ustanovenie § 343 ods.1 C.s.p. tvrdil, že návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia má smerovať len voči osobe, ktorá má hmotnoprávne postavenie dlžníka vo vzťahu k pohľadávke žalobcu a súčasne má vlastnícke právo k predmetu, ku ktorému sa má zriadiť sudcovské záložné právo. Aj keď v zmysle ustanovenia § 344 C.s.p. sa na zabezpečovacie opatrenie použijú ustanovenia o neodkladnom opatrení, zákon (C.s.p.) nedovoľuje, aby žalovaným v konaní o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia bola osoba, ktorá nie je dlžníkom voči navrhovateľovi. Pre úspech bol navrhovateľ povinný osvedčiť, že žalovaný, teda ten, voči komu návrh smeruje, je žalobcov dlžník. Neoznačenie za žalovaného aj manželku dlžníka tak nemôže byť dôvodom pre zamietnutie návrhu navrhovateľa na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia.

2.5 Odvolateľ napokon namietol, že sú tu ďalšie prostriedky procesného útoku a tvrdil, že manželstvo dlžníka a jeho manželky L. H. bolo rozsudkom okresného súdu G. G. sp.zn. 32P/70/2017 zo dňa 24.5.2018 rozvedené; po zániku manželstva sa vykoná vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov dohodou alebo rozsudkom súdu. Údaje z katastra nehnuteľností pritom nepreukazujú, že by k vyporiadaniu BSM došlo; ak jeden z manželov nepodal a ani nepodá do 16.6.2021 žalobu na vyporiadanie BSM, platí, že sa manželia vyporiadali podľa stavu, v akom každý z nich veci z podielového spoluvlastníctva pre potrebu svoju, svojej rodiny a domácnosti výlučne ako vlastníci užíva; o ostatných hnutelných veciach a o nehnuteľných veciach platí, že sú v podielovom spoluvlastníctve a že podiely oboch spoluvlastníkov sú rovnaké. Vyporiadanie BSM dlžníka a bývalej manželky predpokladá zmenšenie majetku každého z manželov a v konečnom dôsledku aj zmenšenie majetku, z ktorého by mohla byť pohľadávka navrhovateľa uspokojená. V konečnom dôsledku môže dôjsť aj k takému vyporiadaniu, že jeden z manželov nadobudne menší podiel alebo nedostane nič. Ďalším prostriedkom procesného útoku bolo tvrdenie, že dňa 2.4.2020 nastali účinky prevodu väčšinového podielu dlžníka v spoločnosti KB KOVO s.r.o. na G. P.. Je tak zrejmé, že dlžník sa zbavuje svojho majetku, z čoho vyplýva navrhovateľova dôvodná obava, že ak dôjde k vyporiadaniu majetku dohodou, jeho následky budú výrazne nepriaznivo ovplyvňovať majetkové pomery dlžníka. Už samotný rozvod manželstva je predpokladom zmenšenia majetku, z ktorého by mohla byť pohľadávka navrhovateľa z poskytnutej pôžičky pri výkone exekúcie uspokojená. Navrhovateľ vyššie uvedené skutočnosti nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie, nakoľko sa o nich dozvedel až po vydaní napadnutého uznesenia. Mal tak zato, že uvedené skutočnosti spolu so skutočnosťami uvedenými v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia osvedčujú obavu, že prípadná exekúcia judikovanej pohľadávky navrhovateľa je ohrozená.

2.6 K podanému odvolaniu navrhovateľ pripojil výpis z obchodného registra obchodnej spoločnosti KB KOVO s.r.o., IČO: 50 341 448 so sídlom Mičinská cesta 35, Banská Bystrica, z ktorého vyplýva prevod obchodného podielu dlžníka na G. P., od 2.4.2020.

3. V lehote na podanie odvolania navrhovateľ doplnil podané odvolanie o ďalší prostriedok procesného útoku a tvrdil, že dlžník sa od leta roku 2018 zdržiava vo Švajčiarskej konfederácii, z elektronickej správy od dlžníka navrhovateľovi vyplýva, že na Slovensko len tak skoro nepríde. Navrhovateľ nemá vedomosť o konkrétnom mieste, kde sa dlžník zdržiava, či má nejaký príjem a či vlastní iný majetok, ako nehnuteľnosti, ku ktorým zabezpečovacím opatrením navrhuje zriadiť sudcovské záložné právo. Už samotné zdržiavanie sa dlžníka v cudzine sťažuje do budúcnosti prípadný výkon exekúcie, nie je známy žiadny majetok dlžníka vo Švajčiarskej konfederácii, navrhovateľ nie je ani len schopný určiť miesto výkonu rozhodnutia, ktorým by bola jeho pohľadávka voči dlžníkovi judikovaná a nie je schopný určiť ani miestne príslušný súd vo Švajčiarskej konfederácii na vyhlásenie rozsudku za vykonateľný.

3.1 Odvolateľ uzavrel, že skutočnosť, že žalovaný sa zdržiava v zahraničí a v blízkej dobe sa na Slovensko pravdepodobne nevráti, nemohol navrhovateľ uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie, nakoľko sa o nej dozvedel až po vydaní napadnutého uznesenia. Vzhľadom na túto novú skutočnosť a skutočnosti uvedené v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a v odvolaní má zato, že osvedčil také skutočnosti, ktoré vyvolávajú obavu, že prípadná exekúcia judikovanej pohľadávky navrhovateľa bude ohrozená.

4. Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo, súd prvej inštancie uznesenie, ktorým návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol, dlžníkovi nedoručoval.

5. Po predložení veci krajskému súdu súdom prvej inštancie dňa 1. februára 2021 krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), vec preskúmal v rozsahu určenom § 380 ods. 1, 2 C.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a rozhodnutie súdu prvej inštancie postupom podľa ustanovenia § 387 ods.1, ods. 2 C.s.p. ako vecne správne potvrdil vrátanie závislého výroku o nároku na náhradu trov konania.

5.1 Podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky navrhovateľa; z dôvodu, že je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 380 C.s.p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami, uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní došlo k vadám, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

7. Pokiaľ ide o cieľ zabezpečovacieho opatrenia, týmto je posilnenie postavenia veriteľa zriadením záložného práva na majetok dlžníka, za účelom zabezpečenia pohľadávky veriteľa z dôvodu, aby sa zamedzilo možné nebezpečenstvo zmarenia uspokojenia pohľadávky veriteľa.

7.1 Okresný súd správne poukázal na predpoklady pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia; súd môže zabezpečovacie opatrenie zriadiť len na návrh; predmet záložného práva musí byť spôsobilý a môžu ním byť veci, práva a iné majetkové hodnoty; sudcovské záložné právo bude zabezpečovať peňažnú pohľadávku a musí byť osvedčená existencia obavy z budúceho zmarenia exekúcie.

7.2 Odvolací súd v zhode so závermi súdu prvej inštancie konštatuje, že niektoré zákonné predpoklady pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia naplnené boli; návrh na jeho nariadenie bolo podaný, navrhovateľ osvedčil existenciu peňažnej pohľadávky voči dlžníkovi, nehnuteľnosti uvádzané navrhovateľom sú spôsobilé byť predmetom sudcovského záložného práva. Avšak zabezpečovacie opatrenie podmieňuje svoju aj dôvodnosť osvedčením obavy z budúceho ohrozenia alebo zmarenia exekúcie; v prípade ohrozenia exekúcie môže súd nariadiť nielen zabezpečovacie opatrenie, ale aj neodkladné opatrenie aj vtedy, ak pohľadávka veriteľa (navrhovateľa) nie je judikovaná, v čase prebiehajúceho konania vo veci samej, ale aj pred uplatnením nároku na zaplatenie peňažnej pohľadávky v súdnom konaní. Podstatné v tomto smere je, že výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím. Obava z ohrozenia budúcej exekúcie je daná najmä vtedy, ak dlžník realizuje úkony smerujúce k sťaženiu alebo zmareniu prípadnej

budúcej exekúcie; postačuje však aj dôvodná obava z vykonania takýchto úkonov. Súd, skúmajúc hrozbu zmarenia exekúcie, ju vyhodnocuje s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu.

8. Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa návrhom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia domáhal zriadenia záložného práva na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č.XXXX pre k.ú. K., patriacich v režime bezpodielového spoluvlastníctva dlžníkovi a jeho manželke; v priebehu odvolacieho konania navrhovateľ oznámil, že manželstvo dlžníka a jeho manželky bolo rozvedené. Návrh vo veci samej (o zaplatenie peňažnej pohľadávky vo výške 75.000,-Eur) podaný nebol; navrhovateľ vyhlásil, že návrh vo veci samej podá po právoplatnosti rozhodnutia o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Z návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vyplýva, že navrhovateľ ako dôvod obavy z možného ohrozenia budúcej exekúcie uviedol existenciu pohľadávky voči dlžníkovi, skutočnosť, že tento ju v lehote splatnosti neuhradil, ako aj existenciu záložného práva inej osoby (Československá obchodná banka a.s.) na nehnuteľnostiach, ktoré sú v bezpodielovom spoluvlastníctve dlžníka a jeho manželky. Až v priebehu odvolacieho konania odvolateľ poukázal na ďalšie skutočnosti, ktoré podľa jeho názoru osvedčujú obavu, že prípadná exekúcia pohľadávky navrhovateľa bude ohrozená a uplatnil ďalšie skutkové tvrdenia ako prostriedky procesného útoku; tvrdil tak, že manželstvo dlžníka a jeho manželky bolo rozvedené, z listu vlastníctva vyplýva, že bezpodielové spoluvlastníctvo doposiaľ vyporiadané nebolo; dlžník sa zbavil svojho majetku - previedol svoj obchodný podiel v spoločnosti KB KOVO s.r.o. na tretiu osobu; dlžník sa v súčasnosti zdržiava v cudzine a z jeho správy navrhovateľovi vyplýva, že na územie Slovenska tak skoro nepríde.

8.1 V súlade so závermi súdu prvej inštancie odvolací súd konštatuje, že neboli splnené všetky zákonné predpoklady pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia; navrhovateľ neosvedčil existenciu obavy z budúceho zmarenia exekúcie. Pokiaľ ide o obavu z ohrozenia budúcej exekúcie, táto je daná najmä vtedy, ak dlžník realizuje úkony smerujúce k zmareniu (sťaženiu) budúcej exekúcie. Navrhovateľ v konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v takomto prípade ľahšie osvedčí hrozbu zmarenia budúcej exekúcie; nemožno však za každých okolností vyžadovať preukázanie (osvedčenie) vykonávania takýchto úkonov, striktným vyžadovaním splnenia tejto požiadavky by bola možnosť nariadenia zabezpečovacieho opatrenia zmarená tým, že ukracujúce úkony už boli nezvratne realizované. Odvolací súd je toho názoru, že postačuje aj dôvodná obava z vykonania takýchto ukracujúcich úkonov; súd skúmajúc hrozbu zmarenia exekúcie ju vyhodnocuje s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu.

8.2 Z okolností prípadu v danej veci vyplýva osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi navrhovateľom a dlžníkom, osvedčenie peňažného nároku navrhovateľa v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie o zabezpečovacom opatrení. Odvolací súd je však toho názoru, že samotné osvedčenie existencie hmotnoprávneho vzťahu medzi navrhovateľom a dlžníkom pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nepostačuje; rovnako ako pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nepostačuje ani samotná skutočnosť, že k zaplateniu peňažnej pohľadávky navrhovateľa nedošlo v lehote splatnosti; splatnosť nastala podľa predloženej zmluvy o pôžičke už 15.6.2018. K osvedčeniu existencie peňažnej pohľadávky, po lehote jej splatnosti musí pristúpiť ďalšia skutočnosť, ktorá osvedčí obavu zo zmarenia exekúcie. Takýto záver v konečnom dôsledku nenamietol ani odvolateľ tvrdením, že „treba uviesť, že samotné nesplnenie dlhu riadne a včas nie je skutočnosťou odôvodňujúcou obavu z ohrozenia exekúcie“.

8.3 Ako ďalšiu skutočnosť osvedčujúcu obavu z vykonania exekúcie odvolateľ v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia uviedol existenciu záložného práva tretej osoby, Československej obchodnej banky a.s. na nehnuteľnostiach patriacich v režime bezpodielového spoluvlastníctva dlžníkovi a jeho (bývalej) manželke; sám konštatoval, že „ani existencia záložného práva zriadeného na veciach dlžníka v prospech inej osoby ako je navrhovateľ, nie je samou o sebe takou skutočnosťou (osvedčujúcou obavu z vykonania exekúcie)“. Tvrdil však, že existencia záložného práva v prospech inej osoby v súvislosti s neuhradením záväzku dlžníkom už obavu z vykonania exekúcie odôvodňuje; tvrdil, že súd prvej inštancie uvedené skutočnosti nevyhodnotil v ich vzájomnej súvislosti a posudzoval ich jednotlivo.

8.4 Takéto tvrdenie odvolateľa je v rozpore s obsahom napadnutého rozhodnutia. Súd prvej inštancie v súvislosti so splatným dlhom poukázal aj na existenciu záložného práva na nehnuteľnostiach, ktoré sú v bezpodielovom spoluvlastníctve dlžníka a jeho manželky; splatnosť osvedčeného záväzku dlžníka

vyhodnocoval aj v súvislosti s časovým obdobím, kedy bolo záložné právo k nehnuteľnostiam zriadené. Z obsahu spisu, zápisu záložného práva do katastra nehnuteľností vyplýva, že peňažná pôžička bola dlžníkovi poskytnutá v čase, kedy záložné právo k nehnuteľnostiam bolo v katastri nehnuteľností už zapísané; záložné právo v prospech Československej obchodnej banky bolo zriadené dňa 8.1.2015; pôžička bola poskytnutá dňa 7.3.2018 (prevodom na účet) a splatná dňa 15.6.2018. Uvedené skutkové zistenia (ktoré odvolateľ nenamietal) neumožňujú prijať iný záver, iba ten, že pôžička bola poskytnutá v čase, kedy už záložné právo tretej osoby bolo v katastri nehnuteľnosti zapísané; veriteľ, pri potrebnej odbornej starostlivosti, o existencii záložného práva tretej osoby vedel, resp. musel vedieť. Ak napriek tomu dlžníkovi pôžičku poskytol, už v čase poskytnutia pôžičky si bol, resp. musel byť vedomý práve takého právneho stavu, ktorý v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia namieta, a teda si musel byť vedomý, že pre prípadné uspokojenie svojej pohľadávky bude potrebovať súhlas záložného veriteľa. Ak napriek uvedenému dlžníkovi finančné prostriedky na základe Zmluvy o pôžičke poskytol, bez potrebného zabezpečenia, nie je na mieste, aby obavu z budúceho ohrozenia exekúcie odôvodňoval skutočnosťami, ktoré mu boli známe už v čase poskytnutia pôžičky. Nejde o prípad, kedy by k zriadeniu záložného práva k nehnuteľnostiam dlžníka v prospech tretej osoby došlo po poskytnutí peňažných prostriedkov, ktorá situácia by v súvislosti s inými skutočnosťami mohla obavu z ohrozenia exekúcie odôvodňovať. Potrebnú opatrnosť veriteľa pri poskytnutí finančných prostriedkov, nemožno nahrádzať zabezpečovacím opatrením, najmä ak dôvody, pre ktoré sa navrhovateľ nariadenia zabezpečovacieho opatrenia domáha, existovali v čase vzniku peňažnej pohľadávky a vyplývali z verejne dostupných registrov.

9. Súd prvej inštancie napadnuté rozhodnutie založil aj na konštatovaní, že návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nesprávne smeruje len voči dlžníkovi, hoci sa týka nehnuteľností dlžníka v režime bezpodielového spoluvlastníctva dlžníka a jeho manželky.

9.1 Odvolateľ tvrdil, že zaviazaným zo zmluvy o pôžičke je len dlžník; pohľadávka voči jednému z manželov pri výkone rozhodnutia môže byť uspokojená aj z majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Voči týmto tvrdeniam navrhovateľa odvolací súd nenamieta. Z ustanovenia § 343 ods.1 C.s.p. navrhovateľ však nesprávne vyvodil, že návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia má smerovať len voči osobe, ktorá má hmotnoprávne postavenie dlžníka vo vzťahu k pohľadávke navrhovateľa a súčasne vlastnícke právo k predmetu, ku ktorému sa má zriadiť záložné právo.

9.2 Z ustanovenia § 343 ods.1 C.s.p. vyplýva, že zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Odvolateľ však opomína, že dlžník sám nie je vlastníkom vecí, ku ktorým žiada zriadiť záložné právo; resp. opomína, že dlžník nie je výlučným vlastníkom predmetných vecí. Sám navrhovateľ uviedol, že každý z manželov má vlastnícke právo k celému majetku patriacemu do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Pri bezpodielovom spoluvlastníctve manželov nie je majetkovoprávny vzťah určený žiadnym podielom, každý z bezpodielových spoluvlastníkov je vlastníkom celej veci, obmedzený vlastníckym právom bezpodielového spoluvlastníka. Podľa názoru odvolacieho súdu druhý manžel nie je v tomto prípade treťou osobou, vo vzťahu ku ktorej ustanovenia Civilného sporového poriadku umožňujú nariadiť neodkladné opatrenie. Nemožno však opomenúť ustanovenia prvej časti C.s.p., piatej hlavy, druhý oddiel o procesnom spoločenstve; najmä ustanovenie § 78 ods.1 C.s.p., podľa ktorého núteným spoločenstvom je procesné spoločenstvo, v ktorom osobitný predpis vyžaduje pre úspech v spore účasť všetkých subjektov právneho vzťahu. Existencia spoločenstva je vynútená hmotnoprávnou úpravou bezpodielového spoluvlastníctva manželov; v prípade existencie bezpodielového spoluvlastníctva manželov k nehnuteľnostiam, ku ktorým sa navrhuje zriadiť sudcovské záložné právo, je nevyhnutné, aby v konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vystupovalo spoločenstvo. Ak z listu vlastníctva vyplýva bezpodielové spoluvlastníctvo k nehnuteľnosti, návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia musí smerovať voči bezpodielovým spoluvlastníkom, a nie len voči jednému z nich. Nič na tom nemení ani skutočnosť, že podľa tvrdenia navrhovateľa je zaviazaným zo Zmluvy o pôžičke iba dlžník. Iný výklad, tak ako ho poskytol odvolateľ, by znamenal, že o prípadnom zriadení sudcovského záložného práva by sa dozvedel iba dlžník (voči ktorému návrh smeruje a ktorý je ako strana konania o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v návrhu označený) a nie jeho (bývalá) manželka, ktorá je rovnako ako dlžník v režime bezpodielového spoluvlastníctva vlastníčkou nehnuteľností; bez možnosti uplatnenia oprávnení vyplývajúcich z Civilného sporového poriadku, najmä pokiaľ ide o opravné

prostriedky. Zriadenie sudcovského záložného práva by nepochybne obmedzilo vlastnícke právo oboch bezpodielových spoluvlastníkov nehnuteľností, najmä pokiaľ ide o dispozíciu s nehnuteľnosťami, aj keď táto už je u každého z nich obmedzená práve existenciou bezpodielového spoluvlastníctva. Takýmto spôsobom by bola ohrozená právna istota jedného z bezpodielových spoluvlastníkov, k obmedzeniu vlastníckeho práva prostredníctvom sudcovského záložného práva by dochádzalo bez vedomosti jedného z bezpodielových spoluvlastníkov. Aj z uvedeného dôvodu z ustanovenia § 78 ods.2 C.s.p. vyplýva, že súd žalobu zamietne, ak nie je splnená podmienka účasti všetkých subjektov podľa odseku 1. Záver súdu prvej inštancie tak nie je výsledkom nesprávneho právneho posúdenia.

9.3 Už uvedené závery odôvodňujú správny záver súdu prvej inštancie, ktorý návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol; a to bez ohľadu na ďalšiu argumentáciu navrhovateľa v odvolacom konaní, ktorý uplatnil nové skutkové tvrdenia ako prostriedky procesného útoku.

10. Pokiaľ odvolateľ uplatnil v odvolaní a jeho doplnení nové skutkové tvrdenia, odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 329 ods.2 C.s.p. (v spojení s ustanovením § 344 C.s.p.), podľa ktorého pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Pri preskúmaní vecnej správnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je pre odvolací súd relevantný stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie; je vylúčené, aby odvolací súd svoje rozhodnutie založil na skutočnostiach, ktoré nastali až po vydaní rozhodnutia súdu prvej inštancie.

10.1 Odvolací súd nezistil, že by súd prvej inštancie pri posudzovaní dôvodnosti návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; nezistil ani, že by súd prvej inštancie nevykonal niektoré z dôkazov, ktoré k návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia predložil navrhovateľ. Odvolací súd tak mohol doplniť dokazovanie iba za podmienok uvedených v § 366 C.s.p. (§ 384 C.s.p.), ktoré upravuje možnosť použitia prostriedkov procesného útoku, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie.

10.2 Skutkové tvrdenia odvolateľa, ktorými sú tvrdenie o rozvoze manželstva dlžníka, nevyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvoze manželstva, prevod obchodného podielu a pobyt dlžníka v cudzine, sa nesporne netýkajú procesných podmienok (§ 366 písm. a/ C.s.p.), vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu (366 písm. b/ C.s.p.). Odvolateľ ani netvrdil, že novými skutkovými tvrdeniami má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 366 písm. c/ C.s.p.).

10.3 Pokiaľ ide o prevod obchodného podielu dlžníka, tvrdenie odvolateľa, že sa o ňom dozvedel až po vydaní napadnutého uznesenia neobstojí; uvedená skutočnosť vyplýva z verejne dostupného registra. Existencia bezpodielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam rovnako vyplýva z verejne dostupného registra. K rozvozu manželstva došlo už v roku 2018 a podľa tvrdenia odvolateľa sa dlžník zdržiava v cudzine dlhodobo. Ani v tomto prípade neobstojí tvrdenie navrhovateľa, že o týchto skutočnostiach sa dozvedel až po vydaní napadnutého uznesenia; navrhovateľ bol povinný preukázať, že nové prostriedky procesného útoku nemohol použiť bez svojej viny už v konaní pred súdom prvej inštancie. Naopak, odvolaciemu súdu sa javí, že tieto skutočnosti odvolateľ uvádza až po zamietnutí návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, v snahe zvrátiť závery súdu prvej inštancie, pričom ide o skutočnosti známe z verejne dostupných registrov, resp. ide o skutočnosti, ktoré trvajú dlhodobo a o ktorých odvolateľ pri potrebnej starostlivosti vedomosť mal, resp. musel mať.

10.4 Z uvedeného dôvodu odvolací súd považoval nové prostriedky procesného útoku uplatnené až v odvolacom konaní za neprípustné novoty, na ktoré prihliadnuť nemohol. V konečnom dôsledku aj z dôvodov uvedených v bode 9.2 tohto uznesenia, ani tieto skutočnosti neboli spôsobilé privodiť zmenu alebo zrušenie napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie.

11. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam odvolací súd konajúc o odvolaní navrhovateľa odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie postupom podľa ustanovenia § 387 ods.1, ods.2 C.s.p. ako vecne správne potvrdil, vrátane závislého výroku o nároku na náhradu trov konania, nezistiac dôvody na jeho zmenu alebo zrušenie.

12. Zabezpečovacie opatrenie patrí k zabezpečovacím inštitútom civilného procesu, ktoré inak predpokladajú ďalší procesný postup. Navrhovateľ v danom prípade však podal návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia bez toho, aby podal návrh vo veci samej, rozhodnutím o podanom odvolaní sa konanie skončí. Z uvedeného dôvodu odvolací súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania pričom aplikoval ustanovenie § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a navrhovateľovi, v odvolacom konaní v celom rozsahu neúspešnému, podľa princípu úspechu vo veci nárok na náhradu trov konania nepriznal.

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2, druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).